

ŞİİRLER

K. P. Kavafis Konstantinos Kavafis, 1863'te İskenderiye'de, Fener kökenli İstanbullu bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Babasının ölümünden sonra ailesi ekonomik sıkıntılar yaşadı. Bir müddet Liverpool, Londra ve İstanbul'da yaşadıkdan sonra yeniden İskenderiye'ye döndü. İstanbul'da geçirdiği ergenlik yılları dünya görüşünün ve sanat anlayışının biçimlenmesinde belirleyici oldu. Çocukluğundan itibaren şiirler yazan Kavafis, zamanla özellikle Helenistik dönemi konu alan tarihi şiirlere yöneldi. Şiirlerinde geçmişteki olayları modern insanın yalnızlığı, tutkuları, hayal kırıklıkları ve cinsel kimliğiyle ilişkilendirdi. Kendine özgü, sade ve konuşma diline yakın bir şiir üslubu geliştirdi. 1889'dan 1922'ye kadar Sular İdaresi'nde geçici kâtip olarak çalıştı. Kavafis, doğum günü olan 29 Nisan 1933'te İskenderiye'de öldü.

Ari (Aristotelis) Çokona 1957 yılında İstanbul'un Fener semtinde doğdu. Edebiyat öğretmenleri olan eşiyle Cihangir'de yaşıyor. İTÜ'de Kimya Mühendisliği eğitimi aldı ve bir süre boya sanayisinde çalıştı. Özel bir lisede 35 yıl kimya öğretmenliği yaptıktan sonra emekli oldu. Makale, öykü ve şiirleri Türkiye ve Yunanistan'daki çeşitli dergilerde yayımlanıyor. Anadolu ve İstanbul Rumlarının tarihi ve edebiyatı üzerine araştırmalar yapıyor, kitaplar yazıyor. Son yıllarda Çağdaş ve Klasik Yunancadan edebiyat, felsefe ve tarih alanlarında çeviriler yapıyor.

K. P. Kavafis'in
YKY'deki kitapları

Sanat Her Zaman Yalan Söylemez mi? (1993)
Şiirler (2026)

K. P. KAVAFİS

Şiirler

Yunancadan çeviren
Ari Çokona

YAPI KREDİ YAYINLARI

İçindekiler

9 • Çevirmenin Önsözü

1896-1904

- 25 • Surlar
- 26 • Bir İhtiyar
- 27 • Akhilleus'un Atları
- 28 • Yakarış
- 29 • Sarpedon'un Cenazesi
- 31 • Mumlar
- 32 • İlk Basamak
- 33 • Yaşlıların Ruhları
- 34 • Che Fece... Il Gran Rifiuto
- 35 • Durdurma
- 36 • Pencereleler
- 37 • Thermopyles
- 38 • Sadakatsizlik
- 39 • Barbarları Beklerken
- 41 • Sesler
- 42 • Arzular

1905-1915

- 45 • Troialılar
- 46 • Kral Dimitrios
- 47 • Dionysos Alayı
- 48 • Monotonluk
- 49 • Ayak Sesleri
- 50 • İşte O Adam
- 51 • Şehir
- 52 • Satraplık
- 53 • Mart'ın On Beşi
- 54 • Bitmiş Olanlar
- 55 • Tıyanalı Heykeltıraş
- 56 • Tanrının Antonius'u Terk Edışı

- 57 • İyonya'ya Dair
- 58 • Ptolemaiosların Şanı
- 59 • İthaki
- 61 • Tehlikeli Şeyler
- 62 • Yunan Dostu
- 63 • Attikalı Herodes
- 64 • İskenderiyeli Krallar
- 65 • Geri Dön
- 66 • Kilisede
- 67 • Çok Nadiren
- 68 • Elinden Geldiğince
- 69 • Dükkanın
- 70 • Gittim
- 71 • Dilbilimci Lysias'ın Mezarı
- 72 • Eurion'un Mezarı
- 73 • Avize
- 74 • Uzakta
- 75 • Bilgeler de Yaklaşan Olayları...
- 76 • Theodotos
- 77 • Kahvenin Girişinde
- 78 • Yemin Ediyor
- 79 • Bir Gece
- 80 • Sabah Denizi
- 81 • Resmedilenler
- 82 • Orophernes
- 84 • Magnesia Muharebesi
- 85 • Manuıl Komninos
- 86 • Seleukides'in Hoşnutsuzluğu

1916-1918

- 89 • Uyarıldıklarında
- 90 • Sokakta

- 91 • Endymion'un Heykeli
Önünde
- 92 • Osroene'nin Bir
Kentinde
- 93 • Geçiş
- 94 • 610'da 29 Yaşında Ölen
Ammonis İçin
- 95 • Tanrılarından Biri
- 96 • Akşamleyin
- 97 • Tensel Haz
- 98 • Kurşuni
- 99 • İases'in Mezarı
- 100 • Athyr Ayında
- 101 • Öyle Çok Baktım ki
- 102 • İgnatios'un Mezarı
- 103 • 1903 Günleri
- 104 • Tütüncü Vitriini
- 105 • Kaisarion
- 106 • Hatırla Beden...
- 107 • Lanes'in Mezarı
- 108 • İdrak
- 109 • Neron'a Tanınan Süre
- 110 • İskenderiyeli Elçiler
- 111 • Aristobulos
- 113 • Limanda
- 114 • İskenderiyeli Emilianos
Monai (MS 628-655)
- 115 • Saat Dokuzdan Beri
- 116 • Evin Önünde
- 117 • Yan Masa
- 1919-1933**
- 121 • İkinci Güneşi
- 122 • Kalmaya Gelen
- 123 • Yahudilerin (MS 50)
- 124 • İmenos
- 125 • Gemide
- 126 • Dimitrios Sotir'e Dair
(MÖ 162-150)
- 128 • Eğer Gerçekten Öldüyse
- 129 • Sidonlu Gençler
(MS 400)
- 130 • Gelsin Diye
- 131 • Darius
- 133 • Anna Komnini
- 134 • Sürgünde Dizeler Yazan
Bizans Soylusu
- 135 • Başlangıçları
- 136 • Aleksandros Balas'ın
Lütfu
- 137 • Kommageneli Ozan
Kleandros Oğlu
İason'un Hüznü
(MS 595)
- 138 • Demaratos
- 140 • Sanata Katkım
- 141 • Meşhur Filozofun
Okulundan
- 142 • Krater Ustası
- 143 • Akhaia Birliği İçin
Savaşanlara
- 144 • Antiokhos Epiphanes'e
- 145 • Eski Bir Kitapta
- 146 • Çaresizlik İçinde
- 147 • Kayıtsızlık Saptayan
İulianos
- 148 • Kommagene Kralı
Antiokhos'un
Mezar Kitabesi
- 149 • Sidon Tiyatrosu
(MS 400)
- 150 • İulianos Nikomedia'da
- 151 • Zaman Onları
Değiştirmeden
- 152 • Okumaya Gelmiş
- 153 • MÖ 31, İskenderiye'de
- 154 • İoannis Kantakuzinos
Üstünlük Sağhyor

- 155 • Antakyalı Temethos
(MS 400)
- 156 • Renkli Camdan
- 157 • Hayatının Yirmi Beşinci
Yılı
- 158 • Bir İtalyan Sahilinde
- 159 • Kasvetli Köyde
- 160 • Tyanalı Apollonios
Rodos'ta
- 161 • Kleitos'un Hastalığı
- 162 • Bir Küçük Asya
Kasabasında
- 163 • Serapion Rahibi
- 164 • Meyhanelerde
- 165 • Ruhban ve Dünyevilerden
Büyük Bir Alay
- 166 • Suriye'den Ayrılan Sofist
- 167 • İulianos ve Antakyalılar
- 168 • Anna Dalasini
- 169 • 1896 Günleri
- 170 • 23, 24 Yaşlarında
İki Genç
- 171 • Eskiden Beri Yunan
- 172 • 1901 Günleri
- 173 • Anlamadın
- 174 • 24'ünde Söz Ustası Bir
Genç
- 175 • Sparta'da
- 176 • 23 Yaşındaki Bir Gencin,
Yaşıtı Amatör Bir
Arkadaşı Tarafından
Çizilen Resmi
- 177 • Büyük Bir Yunan
Kolonisinde (MÖ 200)
- 179 • Batı Libyalı Hükümdar
- 180 • (Kyrene'de) Yunan
Edebiyatı Eğitimi Gören
22 Yaşındaki Klearkhos
Oğlu Kimon
- 181 • Sinop Yolunda
- 182 • 1909, '10 ve '11 Günleri
- 183 • Myres, MS 340'ların
İskenderiye'si
- 186 • Aleksandros İanneus ve
Aleksandra
- 187 • Çok Yakışan Güzel Beyaz
Çiçekler
- 188 • Haydi,
Lakedaimonyahların
Kralı
- 189 • Aynı Yerde
- 190 • Girişteki Ayna
- 191 • Kalitesini Soruyordu
- 192 • Gereğine Baksalardı
- 194 • Eski Suriyeli Yunan
Büyücülerin Tariflerine
Göre
- 195 • MÖ 200'de
- 197 • 1908 Günleri
- 199 • Antakya'nın Kenar
Mahallelerinde
- 201 • Notlar

Çevirmenin Önsözü

AİLESİ

Konstantinos Kavafis 1863'te İskenderiye'de doğdu. Kavafisler Fener kökenli İstanbullu bir aileydi. Daha sonra Samatya'ya taşındılar. Şairin babası Petros İoannis Kavafis kardeşi Yorgo ile ortak manifaturacılık yapıyor, İngiltere'den kumaş ithal ediyordu. 1848'de elmas tüccarı Yorgo Fotiadis'in büyük kızı Hariklia ile evlendi. Fotiadisler Sakız kökenli, tanınmış Fenerli bir aileydi. Yıllar önce, bir aile mensubu darphane yöneticisi olduğundan Darphaneci lakabıyla da tanınıyorlardı.

Petros İoannis, evlendikten sonra on dört yaşındaki karısıyla annesinin evine taşınır ve burada ilk oğulları doğar. Bir süre Liverpool ve Paris'te kaldıktan sonra, aile nihai olarak 1854'te İskenderiye'ye yerleşir. Şairin tanıklığına göre, o tarihlerde, İskenderiye'deki Yunan cemaatinin nüfusu 3.000 kadardı. Oysa 20. yüzyılın başlarında 30.000'i geçmişti.

Hariklia Kavafis birbiri ardına dokuz çocuk doğurdu. Bunlardan ikisi, doğumdan hemen sonra öldüler. Yaşayan çocukların tümü erkekti. Son çocuğuna hamile kaldığında, onun kız olacağından emindi, adını da Eleni olarak kararlaştırmıştı. Ancak 29 Nisan 1863'te yine bir erkek çocuk doğurdu. Ona, Eleni adını çağrıştırmak üzere, anıları aynı gün kutlanan Azize Eleni ile oğlu Aziz Konstantinos'tan esinlenerek Konstantinos adını verdiler. Hariklia, en küçük oğluna bebekliğinde etekler giydirir, saçlarını uzun kestirirdi. Ona her zaman diğer çocuklarından fazla düşkün oldu.

Petros İoannis kısa sürede Mısır'ın en zengin işadamlarından biri haline gelir. İskenderiye'nin Yunan cemaatinin kurucularından ve başkan yardımcısı olur. Hıdiv İsmail Paşa'yla yakın bir dostluk kurar ve sık sık saraya davet edilir. Kırım Savaşı ve daha sonra Amerika İç Savaşı yıllarında pamuk ve hububat fiyatları birden çok yükselir. Petros İoannis Mısır'ın ilk büyük pamuk çırçırılama tesislerinden birini kurarak taşra kentlerinde şirketinin şubelerini açar. Ancak 1870'te beklenmedik bir şekilde öldüğünde, ailesine

bıraktığı miras, sosyal konumuna göre çok azdır. Büyük kardeşler aile işini devralırlar, ancak babalarının dönemindeki kârlılığını sürdüremezler. Hariklia üç küçük oğluyla şirketin Liverpool şubelerini yöneten oğlu Petros'un yanına taşınır. Bir süre sonra Londra'ya taşınırlar ve oradaki zengin Yunanlılarla sosyal ilişkiler kurarlar. Ancak aile borsada büyük miktarda para kaybeder, "Kavafis ve Ortakları" şirketi kapanır. Hariklia Kavafis 1877'de İskenderiye'ye geri döner. Eski dostları onlarla ilişkilerini koparmasa da, artık yaşamları daha mütevazıdır.

Mısır 1882'de büyük sosyal çalkantılar yaşar. Arap milliyetçiler Hristiyanları rahatsız etmeye başlar. Bir sokak kavgası bahane edilerek çıkan isyanda fanatik kalabalıklar şehri yakıp yıkar. Olaylarda ikisi Yunanlı olmak üzere yüz elli Avrupalı ve çok sayıda Arap hayatını kaybeder. İngilizler uyruklarının hayatını korumak bahanesiyle İskenderiye'ye donanmalarını gönderirler. İçlerinde Kavafis ailesinin de bulunduğu on dört bin Hristiyan şehri terk eder. Olaylar durulmuştur, ancak İngilizler durumdan yararlanmak isterler. Şehrin silahtan arındırılmasını şart koşarlar ve bu istekleriyle ilgili görüşmeler sürerken İskenderiye'yi bombalarlar. Şehir baştan başa yıkılarak İngilizlerin eline geçer. İskenderiye'deki evlerin çoğu gibi Kavafislerin evi de yıkılır. Yıllar sonra, uğradıkları zararın tazminatı olarak 850 lira alacaklardır.

Hariklia Kavafis, 1882'nin Haziran'ında, oğullarından beşiyile İstanbul'a, elmas tüccarı babasının yanına gelir. Ama Yorgo Fotiadis'in ekonomik durumu da o günlerde pek parlak değildir. Yeniköy'deki yalısını İran Büyükelçiliği'ne kiralamak zorunda kalmıştır. Aile bir süre için Tarabya'da bir otelde kalır, daha sonra Kadıköy'de küçük bir eve taşınır. Durum düzelince büyük kardeşler Mısır'a işlerinin başına dönerler. Diğerleri de yalının kiracısı çıkarıldıktan sonra Yeniköy'e taşınırlar.

Konstantinos, dedesi Yorgo Fotiadis'in şahsında bir akıl hocası bulur. Tanıştıklarında seksen iki yaşında olmasına karşın, sağlığı yerinde, canlı bir arşiv gibidir. On dokuz yaşındaki şair, dedesinin yönlendirmesiyle İstanbul'un entelektüelleriyle tanışır, Bizans Tarihini ve çağdaş Yunan şairlerini okur. Arkadaşları ve ağabeyleriyle mektuplaşır. Şiirler yazmaya başlar ve onları İskenderiye'ye gönderir. Kendisinden iki yaş büyük ağabeyi John'la yakınlaşır. O,

ailenin entelektüelidir ve İngilizce şiirler yazar. Daha deneyimli olduğundan kardeşinin İngilizce ve Yunanca dizelerine düzeltmeler önerir. Onun eserinin daha sonraki yıllarda bunca sevilleceğini daha o yıllarda fark edip etmediğini bilemeyiz, ama şiirlerini İngilizceye çeviren ilk çevirmen odur. Hayatının sonuna kadar kardeşine derin bir sevgi ve şefkatle bağlı kalır.

Konstantinos'un günümüze ulaşan ilk dizeleri İngilizce yazılmıştır. "More happy thou, performing member" adlı şiirinin esin kaynağı o kadar açık değildir. Yazılış tarihi itibarıyla ikinci eseri "Leaving Therapia"dır. Şairin İstanbul'daki ilk günlerini ve ailesinin Kadıköy'e taşınmasını anlatır. Bir sonraki, "Darkness and shadows" adlı uzun şiirinin alt başlığı, genç şairin daha önce Fransızca yazdığı dizelerin İngilizce çevirisi olduğunu belirtir. Mektuplarından anlaşıldığı kadarıyla, o yıllarda, Fransız edebiyatını İngiliz edebiyatından daha iyi tanıyor olmalı.

İlk Yunanca şiiri olan "Beyzadeden Sevgilisine"yi 1884'te yazar. Ardından, orijinal başlığı Türkçe olan "Dünya Güzeli" ve 1885'te İstanbul'dan ayrılmasına yakın yazdığı "To Nihori" [Yeniköy] izler. Bu şiirlerinde, kadınlar ilk ve son kez cinsel arzu uyandıran aşk objeleri olarak yer alırlar.

Kavafis'in bu ilk şiirlerinde İstanbullu âmâ şair Tandalidis'in ve Yedi Adalar ekolünün etkileri gözlemlenir. Ancak bu eserlerden şairin gelişimini tahmin edebilmek mümkün değildir. Kavafis, sanat alanında çok uzun bir çıraklık dönemi yaşamıştır. Olgunluğa eriştikten sonra eserine almadığı şiirlerine bakarak onu değerlendirmek büyük haksızlık olur. Ancak bu dizeler sanatının nereden nereye geldiğini gösterdikleri için ilgimizi çekerler.

Kavafisler 1885'in Ekim'inde İskenderiye'ye geri dönerler. Konstantinos bir daha ziyaret etmemesine karşın İstanbul hakkında hep güzel duygular besler. Arkadaşlarına sık sık, "Ben bir çeyrek İskenderiyeliysem üç çeyrek Bizanslıyım" derdi. İstanbul'da yaşadığı üç yılda dünya görüşü şekillendi, sanat hakkındaki düşünceleri oluştu. Cinsel tercihleri de burada olgunlaştı.

Konstantinos, özenle kaydettiği biyografik notlarında, ilk olarak İskenderiye'nin Yunanca yayımlanan *Tilegrafos* gazetesinde gazetecilik yaptığından söz eder. Ardından bir süreliğine, ağabeyi Aristidis'le emlakçılık ve borsa simsarlığı yapar. Daha çok amatörce

uğraştığı bu meslek, ona kalburüstü ailelerle bir arada olma imkânını tanıır ve kitap okumaya ayıracağı yeterince boş zaman sağlar.

Şiirler yazar, Leipzig ve İstanbul'un Yunanca yayımlanan dergi ve gazetelerinde makaleler yayımlar. İngilizlerin Kıbrıs'taki varlığına ve Lord Elgin'in İngiltere'ye kaçırdığı Akropolis tapınağının heykellerine değinen bunlardan ikisi radikal siyasi düşünceler savunur. İlk şiirleri tarihi konulara değinir. Bir mektubunda, "İçimde 125 ses bana tarih yazabileceğimi söylüyor" der.

Tarihi şiirlerinin mekânı genellikle İstanbul'dur. Ama kısa süre sonra Hellenistik döneme ve İskenderiye'ye yönelir. "O dönemin Grekoromen dünyası 19. ve 20. yüzyılları anımsatır. Kısaca özetlemek gerekirse, o dönemin karakteristik özelliğı, dar anlamda memleket kavramının ve mikromilliyetçiliğın olmamasıdır. Ayrıca, insanları bağlayan katı gelenekler yoktur, seyahat etmek kolaylaşmıştır, ahlak ve cinsellik anlayışı günümüzdekine çok benzer."

Artık ailenin entelektüeli olarak kabul edilmektedir. Ağabeyleri ona harçlık verir ve çalışmalarına zaman ayırabilmesi için geçici işler, özellikle de çeviriler bulurlar. Ama kalıcı bir iş bulma yaşı gelmiştir artık. Konstantinos için, işinin sağlayacağı boş zaman yüksek maaştan daha önemlidir.

1889'da, daha sonra maaşlı bir işe tayinini sağlamak amacıyla, gönüllü olarak Sular İdaresi'nin Üçüncü Dairesi'nde çalışmaya başlar. Şairin arşivinde, bir amirinin Sular İdaresi Genel Müfettişi'ne yazdığı imzasız bir mektup vardır: "Yunan asıllı Konstantinos Kavafis'in el yazısı güzel ve okunaklıdır, mükemmel derecede İngilizce, Yunanca, Fransızca ve İtalyanca bilir. Aynı şekilde yeterli derecede Arapça konuşuyorsa da bu dili okuyup yazamıyor." İngilizlerin denetimindeki Sular İdaresi'nde, Yunan uyruklu olduğu için tayini çıkmaz ve 1892'den kendi arzusuyla sözleşmesini yenilemediğı 1922'ye kadar her yıl yenilenen sözleşmelerle geçici kâtip statüsünde çalışır. İlk maaşı 7, son maaşı 33,60 liradır, ancak bunlar kadrolu kâtiplerin maaşlarından oldukça düşüktür.

Sular İdaresi'ndeki mesai sabah sekizden bir buçuğa kadar, toplam beş buçuk saattir. Son görevinde Avrupa Bürosu'nun yazışmalarını kontrol etmekle yükümlüydü. Emrindeki iki memurdan biri olan ve işten ayrıldığında yerine geçen İbrahim el Kayar'a göre, sabahları işe en az bir saat geç gelirdi. Akıllı fikri şiirlerinde olduğu

için dikkatini işe yoğunlaştırmakta zorluk çektiği halde çok titizdi ve emrindeki memurlara tepeden bakardı. İngiliz amirleri sık sık yanlarına çağırır, onunla tarihi konularda sohbet ederdi. İbrahim el Kayar, şairin odasına kapandığını ve iş arkadaşlarının onu gizlice anahtar deliğinden gözetlediğini anlatır. Kavafis transa geçmiş gibi tuhaf ifadeler takınır, arada bir masasına eğilip bir şeyler karalardı. İş arkadaşları, gördüklerini komik bulup gülüyor, tuhaf huylu amirlerinin yıllar sonra saygın bir şair olarak tanınacağını hayal bile edemiyorlardı.

Konstantinos, annesi ve ağabeyi Pavlos'la aynı evde kalır. Pavlos eğlenceye düşkünlüğüyle tanınır, ancak Konstantinos annesini üzmemeye dikkat eder. Geceleri eve geç gelir ve çok içki içer. Bazen eve hiç gelmediği bile olur. Böylesi gecelerde, erken uyanıp evden çıktığı sanılsın diye, evin hizmetçisine para vererek yatağını bozmasını ister.

ŞİİRLERİ

Kavafis'in eseri şiirlerinin yazılış tarihlerine ya da konularına göre birçok şekilde sınıflandırılabilir. En yaygın yaklaşım, onu hazza ilişkin, felsefi ve tarihi şiirler olmak üzere üçe ayırmaktır. Ancak böyle bir çalışmada sınırları belirlemek zordur. Yorgo Seferis bu konuda farklı düşünür: “Kanımcı, bir tarihten itibaren Kavafis'in eseri, ayrı ayrı şiirler halinde değil, oluşumu ölümle sonlanacak –James Joyce'un *work in progress* terimiyle tanımlayabileceği– tek bir şiir olarak okunmalıdır.”

Tarihi ve felsefi şiirleri hep literatürden alınmış bir kaynağa dayanır. Timos Malanos şöyle der: “Kavafis genellikle dış etkenlerden ilham alır. Herhangi bir şiirini, bize nesnel ya da şahsi bir olaya değiniyor gibi görünse bile, kategorize etmeden önce, büyük bir dikkatle incelememiz gerekir. Şairin hayalinde kurduğuna inandığım birçok dizesinin arkasında sıklıkla bir kitap bulmuşumdur.”

Bir kitaptan unutulmaya yüz tutmuş tarihi bir olay alıp onu geliştirir. Kaynakları; tarih kitapları, antik filozofların özdeyişleri, epigramlar ve çağdaş edebi eserlerin tarihsel konulara değinmeleridir. Şahsi bir deneyimini ifade etmek istediğinde, tarihi gö-

rünömlü sahte bir kişilik yaratarak onu konuşturur. Birinci tekil şahıs kullandığı daha geç tarihli şiirlerinde bile, sadece üzerinden çok zaman geçmiş, tarafsız bir bakış açısıyla ele alabileceği deneyimlerine değinir.

Stratis Tsirkas, Kavafis'in şiirlerinin üç ayrı düzeyde ele alınmasını önerir. Literatürden alınan kaynağın tespiti, şairin sadece yakın çevresine hitap eden şahsi bir olayla ilişkilendirilmesi ve okuyucuya hitap eden estetik tatmin duygusunun tadılması. Saygın edebiyat araştırmacılarının bir şiirine birbirine taban tabana zıt yorumlar getirdiğine çok rastlanır. Dikkatlerini farklı noktalara odakladıklarından farklı şiirlere değiniyormuş gibi bir izlenim yaratabilirler. Ama Kavafis sağlığında yayımlamadığı dizeleriyle önceden ikaz eder:

Yazdıklarımla söylediklerimden
anlamaya çalışmasınlar kim olduğumu.
Beni en göze çarpmayan
davranışlarımdan, en üstü kapalı
yazılarımdan anlayabilirler ancak.
("Saklı Şeyler", 1908)

Daha sonraki bir tarihte, bu ikazını başka dizeleriyle de yineler:

...Biz sırdaşları, biz yakın dostları
biliriz kimin için yazıldığını dizelerin.
Ama bihaber Antakyalılar
şiiri Emonides niyetine okurlar.
("Antakyalı Temethos, MS 400", 1925)

Bilgiye ulaşmanın zor olduğu bir dönemde her şiiri için ayrıntılı araştırmalar yürütür. Örneğin, "Dionysos Alayı"nı yazarken, ilk bakışta konuyla ilgisiz görüne de; antik dünyanın mermer ocakları, mermer ve heykel fiyatları, sanatçıların yevmiyeleri, çeşitli tarihlerde paranın satın alma gücü gibi ayrıntılara ilişkin geniş bir araştırma yapar. Topladığı bu bilgileri kullandıktan sonra, büyük bir özenle arşivinde saklar.

Şiirlerini İskenderiye'nin edebiyat dergileri *Grammata* [Edebiyat] ve *Nea Zoi*'de [Yeni Hayat] yayımlıyor, ilk sayfalarında yer